

SOK NAKON DRZAVNE MATURE!

joi, 02 august 2012

{xtypo_quote}Prošlogodišnja matura bila je veliki sukob za sve koji nisu uspjeli položiti taj važan ispit.
{/xtypo_quote}

Tjednima se raspravljalo na televiziji, u novinama, u gradovima i selima o tome kako je katastrofalno to bilo; to se dogodilo, odnosno kako je u kolstvu u krizi, pa o uvo enju nadzornih kamera, pa težki testovi itd. Bilo je nažalost i samoubojstava zbog pada na maturi.

Zapravo, to je samo ukazalo na stvarno stanje i realnu razinu znanja u enika koji završavaju srednju školu. I svi su se ponadali da će se izvući i pouke i da će se ove godine stvari vratiti donekle u normalu pa će razina prolaznosti biti veća, odnosno da će U ENICI VIŠE U ITI I TAKO BITI SPREMNI NA BUDUĆE ISPITE, ŠKOLSKO-FAKULTETSKE, & TO ŽIVOTNE.

Nažalost, povijest se o točno ponovila pa smo upravo bili svjedocima još jedne katastrofalne mature, žalosne istine o neznanju, zapravo manjka želje i volje za učenjem. Sude i prema katastrofalnim rezultatima matu-ranata srednjoškolsaca Dvojezične gimnazije u Karađorđevu, ne možemo se da ni ljutiti već biti žalosni. Slabi rezultati na ispitu podjednako pogotovo i zabrinjavaju i u enike, i profesore, i same obitelji u enika. Da li je kriv preopštan program, & kolski sustav, manjak volje za učenjem? Zapravo, pitamo se, koja su trajna znanja s kojima u enici izlaze iz školskih klupskih? Sigurno je da bi svi trebali znati određenu razinu matematike, svedati bar jedan svjetski jezik i dobro se pismeno i usmeno izražavati na materinskom (u našem slučaju na hrvatskom, ali i rumunjskom) jeziku.

Naši su roditelji, sigurna sam, stjecali solidnija i trajnija znanja po završetku & kole. Oni se i danas sjeđaju svojih učitelja i profesora, znaju napamet recitirati pjesme, znali su nama pomagati kada smo krenuli u školu. Zna i, imali su barem neko temeljno znanje.

A kakva je razina znanja sada? Pogledajmo rezultate na internetskim stranicama, pa će nam biti jasno.

S druge strane, opet se pokazalo da nema prolaza bez mukotrpnog učenja. Na sreću, opet po inje biti vrlo jasno da se znanja i prolazi na ispitima ne mogu kupiti novcem, autom ili ne im drugim. Trebamo biti svjesni da je NEZNANJE, naša osobna iskaznica za budućnost, za ono ime emo se baviti u životu. Hoćemo li tu iskaznicu, i pritom mislim na iskaznicu našeg znanja, rado pokazati, ovisi o nama.

Maria Lacchici